

T Nicolai Frederik Severin Grundtvig 1824,
Emil Liedgren 1935, bearb. 1937
M Gustaf Aulén 1937
S Anders Ekenberg 1996, 2016

429 O liv, som blev tänt

1 O liv, som blev tänt i krist-trog-nas bröst, dig har
värl-den ej känt. Det ljus som vårt jor-dis-ka ö-ga ej
tält dock le-ver in-om oss, fast skunt och för-dolt. Gud
rå-der: allt skall un-der ho-nom bli lagt med kär-le-kens makt.

Församling: 2 O härliga lott:
att leva där döden sin överman fått,
där livet, som bleknat, sen hjärtvärmen flytt
och vingkraften veknat, skall blomstra på nytt,
där kärleken växer som solvärmen blid
i vårfrudagstid.

Kör vers 3 (och 5)

3 O ljuv - li - ga land, — där grå - ten ej rin - ner som
5 Du le - van - de hopp, — som sti - ger för - ny - at ur
tim - gla - sets sand, där ro - sen ej viss - nar, där få - geln ej
dop - käl - lan opp, o, giv mig de ving - ar som An - den dig
dör, — där lyc - kan är klar som kris - tall, men ej skör, där
gav, — att lätt jag mig sving - ar långt, långt bort - om hav, dit

in - tet skall fat - tas, blott sor - gen som tär och plå - gar oss här.
bort där Guds sol ly - ser e - vig och stark på pa - ra - dis - mark.

Församling:

4 O väldiga tro,
som slår över djupen din svindlande bro
och leder vår färd utmed avgrunders rand
från dödsskuggans värld till de levandes land,
dröj kvar hos oss ringa; här trivs du ju bäst,
du högborne gäst.

Församling:

6 O kärlek, som har
en sprudlande källa av liv för envar,
du fyller, i kraft av vår Frälsares ord,
välsignelsens kalk på hans heliga bord.
Din hälsodryck bjud oss härnere och bliv
vårt eviga liv.

Diskant (vers 5 och) vers 7 Orgelsats: se musikutgåva till Cecilia

5 Du le - van - de hopp, — som sti - ger för - ny - at ur dop - käl - lan
7 O kär - lek, som är — det e - vi - ga li - vet i väx - ling - en

5 Du le - van - de hopp, som sti - ger för - ny - at ur dop - käl - lan
7 O kär - lek, som är det e - vi - ga li - vet i väx - ling - en

opp, o, giv mig de ving - ar som An - den dig gav, — att
här, smält om vå - ra hjär - tan i al - ta - rets glöd — och

opp, o, giv mig de ving - ar som An - den dig gav, att
här, smält om vå - ra hjär - tan i al - ta - rets glöd och

lätt jag mig sving - ar långt, långt bort - om hav, dit bort där Guds
re - na vårt stoft från all krank - het och död, att gla - da vi

lätt jag mig sving - ar långt, långt bort - om hav, dit bort där Guds
re - na vårt stoft från all krank - het och död, att gla - da vi

sol ly - ser e - vig och stark på pa - ra - dis - mark.
kän - na, som eld i vårt blod de le - van - des mod.

sol ly - ser e - vig och stark på pa - ra - dis - mark.
kän - na, som eld i vårt blod de le - van - des mod.